

Habitar el Passatge

El Passatge Insòlit, juntament amb el projecte de formació teatral que és l'Excèntrica, és un dels projectes més importants de l'Associació Teatral Denominació d'Origen. Va néixer ja fa 10 anys, en el context de la Festa Major de Santa Coloma de Gramenet. I era, és, un projecte de ciutat que sorgeix de la mateixa ciutat, d'una associació de professionals del teatre. El més important, però, és que es tractava d'un projecte essencialment teatral.

Essencialment teatral

Això vol dir que el Passatge beu d'una teatralitat que està en l'origen de totes les representacions dramàtiques. Estic pensant en el teatre dels antics firaires, dels comedians de carreta —i encara podríem tirar més enllà—, penso en el teatre que enfonsa les arrels en els autos sacramentals, que es representaven a l'aire lliure, aprofitant l'ombra i el perfil de les grans construccions —i una mica més enllà—, penso en la tragèdia àtica, també a l'aire lliure, en un context festiu i de celebració ritual en uns teatres que en origen eren de fusta.... Així doncs, el Passatge Insòlit viu de tradicions i disciplines que, per oblidades i marginades, poden arribar a ser insòlites i que, sovint, van a contracorrent del fet institucional.

El Passatge

Ara m'agradaria aprofundir en la mateixa essència del festival, començant pel seu nom. Un passatge és una mena de passadís interior entre edificis, un carreró ideat per mirar a banda i banda, com les nostres galeries comercials, al centre de Barcelona. És a aquest tipus de passatges que feia referència Walter Benjamin a la seva obra *El llibre dels passatges*: llocs de París on s'anava a passejar i tafanejar els grans aparadors. Un passatge té connotacions teatrals inevitables: la paraula teatre (*théatron*, en grec) vol dir, precisament, "lloc per mirar".

Durant el segle XX, a l'ombra de les seves penúries, aquest sentit de la paraula passatge es va desviar, i van sorgir passatges marginals, sense el glamur parisenc, que en lloc de les últimes meravelles decoratives més refinades exposaven persones amb deformitats —els freaks que Todd Browning va rescatar per al cinema—, petits espectacles que pretenien desvelar algun misteri impenetrable o petits espectacles que la majoria de vegades eren estafes que jugaven amb la credulitat del públic. La il·luminació ja no era la que proporcionaven les grans làmpades suntuoses sinó la que a dures penes oferien les pobres bombetes de fira.

Com els aparadors, aquests petits escenaris oferien breus espectacles dramàtics molt impactants, a escala humana, directes a un espectador individualitzat, allunyat de la grandiloquència dels grans espectacles de gran format. El Passatge Insòlit és, en bona part, una reformulació

d'aquest món i no obstant això, la seva funció no és rescatar velles disciplines oblidades; el Passatge Insòlit dona cabuda a un teatre contemporani, es a dir, un teatre del seu temps, d'ara.

El passatge com a format

Això té una repercussió directa en el format d'aquest festival. El festival és, en definitiva, una gran posada en escena cohesionada amb ella mateixa que té, fins i tot, amb les seves pròpies regles de joc. No es tracta, doncs, d'una forma institucional, buida, que només relliga una sèrie d'espectacles inconnexos. El Passatge Insòlit és també una posada en escena en la qual l'espectador és un habitant: el Passatge Insòlit s'habita. I és això, precisament, aquest aspecte de món tancat sobre ell mateix, el que confereix sentit definitiu a aquest festival i el diferencia de la resta.

L'Espectador-habitant

La perspectiva del nou espectador que arriba al Passatge, a aquest gran mirador, té forma d'una promesa de fruïció, de gaudi del misteri que amaguen les carpes rere les lones que a penes deixen escapar un raig de llum. Des d'aquesta perspectiva, el preu total per veure tots els espectacles sembla una broma: pel que sol costar una entrada a un teatre convencional a una ciutat com Barcelona tens accés il·limitat a tot un món! En aquest sentit, com passa amb les ciutats, cadascú viu el Passatge a la seva manera, des de la seva perspectiva. Explicaré la meua manera d'habitar el Passatge a continuació.

Passatge i fotografia

El Passatge Insòlit l'he après a gaudir i a viure com a fotògraf. L'he fotografiat durant totes les seves edicions: em conec les bombetes i la forma que tenen d'escampar la llum per tot arreu, em conec les ombres i les seves variacions. Aquesta experiència m'ha fet observar i assimilar la iconografia insòlita, però també m'ha proporcionat un coneixement íntim del gest del passatge, dels seus moviments més imperceptibles. Al Passatge he après que la fotografia és també una eina de treball, de coneixement, que va més enllà de la imatge fixa, la instantània; una eina d'estudi de l'espectacle, d'aprendre a gaudir de la dramatúrgia vital de les coses, de les estructures, proporcions i simetries dels espectacles...

Conclusió

Pero tot això i després de 10 anys podem confirmar que el Passatge Insòlit s'ha convertit en un festival especial, únic, això vol dir, de referència; forma ja part de la Plataforma d'Arts de Carrer, on conviu amb festivals com el Sismògraf, la Fira de Titelles de Lleida o la Fira de Tàrraga. Santa Coloma té el seu propi festival de teatre i és el més insòlit dels possibles.

Juanjo Marín
l'Excèntrica
www.l'excentrica.info

Juanjo Marín

Ull amb el Passatge

El festival està en constant evolució i bona prova de tot això és aquest format de programa que enguany us presentem.

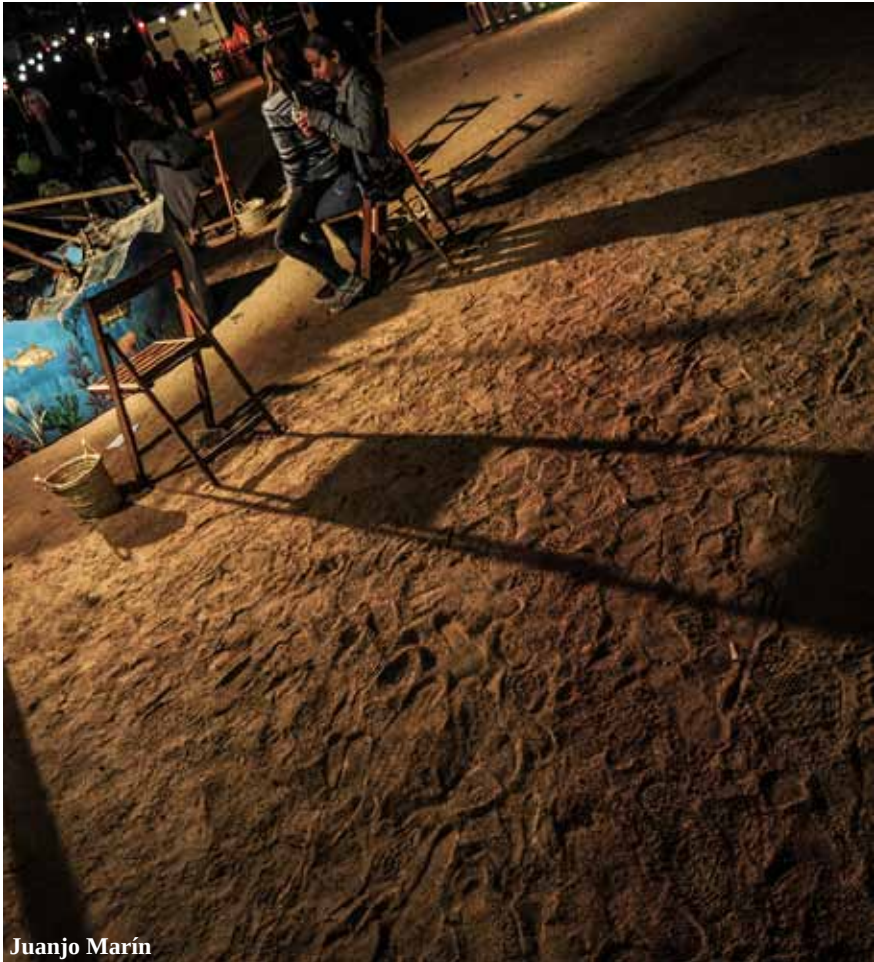
Un dels grans reptes d'aquest nou cicle és el d'implementar-nos molt més a la ciutat, fer més viu el festival als carrers, que la gent pugui percebre l'arribada imminent de la fira... però també tenim el desig de seguir obrint-lo cap enfora: com deia Dalí "ser ultra-locales per arribar a ser universals". Perquè aquest és el valor fonamental del Passatge Insòlit, i per això el volem seguir reivindicant.

El Passatge neix de l'artesania dels professionals de la ciutat, i creix sota aquest paraigua, que el protegeix de la impersonalitat i que el fa tan genuí. Fa més de 10 anys, vam idear un espai

de trobada per als ciutadans, un racó que els fes sentir còmodes i alhora els sorprengués, un Passatge Insòlit. Avui, consolidats ja, seguim amb aquesta filosofia i l'anem explicant allà on anem, i el nostre Passatge ja és un referent dins el marc de les fires i festivals de Catalunya. Quan arriba la tardor, apareix la fira. Una reminiscència d'aquelles olors, d'aquelles músiques i d'aquells artistes... una porta cap a una dimensió feta a la mida de les persones, petita i a l'abast de la mà. Com diem sempre, un Passatge a la carta, una programació que es repeteix durant el cap de setmana i que ens permet organitzar-nos al ritme de cadascú.

Us convidem a viure aquesta edició tan especial, convençuts de què no us defraudarem. Ara, això sí: #ullambelpassatge

Andreu Banús
Passatge Insòlit
www.passatgeinsolit.org

Juanjo Marín

Als marges

És als marges on passen les coses més interessants. Les ciutats viuen a un ritme frenètic, tothom va atrafegat i amb massa coses a fer, però de tant en tant hi ha uns oasis: les festes.

Els nostres costums ens donen aquestes parcel·les de llibertat i en les festes tot pot passar. Sembla absurd que haguem de reivindicar el carrer com a espai per a les arts, és quan l'art connecta amb els ritus més antics però aquest absurd té raó de ser quan l'espai compartit de vegades és hostil, els nostres carrers, places i parcs són plens de cartells indicant tot el que no es pot fer, la convivència ha anat tancant espais. Davant d'això: la festa de les arts de carrer, i amb aquestes, les instal·lacions, fires, parades, connecten amb un món que desapareix com aquells marges de pedra seca que al no treballar la terra el bosc se'ls va menjant.

Les instal·lacions, parades, fires ens ajuden a recuperar els carrers com a espais de cohesió, mai caminarem cap a la cohesió sense conèixer-nos, sense tenir excuses per trobar-nos, als carrers no hi ha barreres, qualsevol pot participar sense que el seu origen, formació, creences o capacitat econòmica sigui un filtre previ. Això és el gran tret de singularitat de les arts de carrer i en el cas de les instal·lacions i espectacles de fira hi participem seguint unes regles molt bàsiques: esperem el nostre torn i juguem, jugar és la clau que connecta amb la capacitat per fer-nos menuts una altra vegada.

Quan les places s'omplen de joc, de rialles, d'emocions, compartim, als marges del dia atrafegat i estressant, la ciutat i compartint ens fem millors.

Jaume Antich
Plataforma d'Arts de Carrer
www.artsdecarrer.cat

Insòlit!

El Passatge Insòlit és actualment un dels espectacles amb segell colomenc amb més èxit i acceptació per part del públic. Des del seu naixement a la Festa Major d'Estiu de 2006 aquest "passatge" s'ha anat enriquint conservant la seva essència: les Arts del Firaire.

D'espectacle puntual a festival, aquest campament màgic de firaires continua any rere any atrapant els sentits, embolcallant-nos de fantasies. Una multiplicitat d'espectacles i atraccions en diferents formats, propostes íntimes inspirades en les barraques de fira fan que el muntatge faci honor al seu cognom, "Insòlit".

L'entorn per on transita aquest passatge també afegeix un gran valor a la proposta. Així, el jardí del Museu Torre Balldovina ha estat un escenari urbà i natural alhora que multiplica l'impacte sensitiu dels actors i actrius sobre el públic.

Com a alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet em sento orgullosa de l'èxit de la proposta. L'impuls de les arts escèniques i de la cultura en general és una de les tasques prioritàries d'aquest Ajuntament. Amb els temps que corren per a la indústria cultural, les administracions locals continuem donant vida i programant per ajudar en allò que puguem, aquest sector. Els ajuntaments, i concretament el de Santa Coloma de Gramenet, continuarem al costat dels productors culturals per reclamar una major atenció i un canvi en la legislació, com la reducció de l'IVA.

Talent local, capacitat programadora, iniciativa privada i suport municipal; potser són aquestes les claus de l'èxit del "Passatge Insòlit". I el millor premi per a ells i elles és omplir el jardí del Museu.

Núria Parlon
Alcaldessa de Santa Coloma

Juanjo Marín

Amb el suport de:

Ajuntament
de Santa Coloma
de Gramenet

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació
Barcelona

MUSEU
TORRE BALADRYNA
SANTA COLOMA DE GRAMENET

Ajuntament
Premià de Dalt
Cultura

Col·laboren:

Idea i organització:

IKEA.es/Badalona

Consulta tots els tallers
infantils al nostre web

© Inter IKEA Systems B.V. 2016

VAL PER:
€5

8400028000000057

Cupó vàlid del 21 d'octubre fins al 30 d'octubre de 2016 per compres superiors a 40€ a la botiga d'IKEA Badalona. Exclúsiu per a socis d'IKEA FAMILY. No bescanviable per diners. No acumulable amb altres ofertes o promocions. Només un cupó per persona, dia i tiquet. No aplicable al Restaurant ni a la Botiga d'Alimentació Sueca.

VAL PER:
€10

8400028000000058

Cupó vàlid del 21 d'octubre fins al 30 d'octubre de 2016 per compres superiors a 70€ a la botiga d'IKEA Badalona. Exclúsiu per a socis d'IKEA FAMILY. No bescanviable per diners. No acumulable amb altres ofertes o promocions. Només un cupó per persona, dia i tiquet. No aplicable al Restaurant ni a la Botiga d'Alimentació Sueca.

Théâtre du Rugissant LOUT SEUL

Dissabte: 19:00 / 21:00
Diumenge: 12:00 / 19:00

6 €

Un spectacle de titelles i música per a petits i grans, dins d'una caravana teatre

Un far, al mig del no-res. Allí hi viu un home a qui ningú ha vist mai. Perdut al mar, penjat del seu far, suspès en l'existència, no sap res del món. Només les paraules triades a l'atzar d'un vell diccionari obren les portes de la seva imaginació. Milers de paraules per acompanyar una solitud enganyada al cor d'un desert de gel i aigua...

Durada: 60 minuts

Un espectacle escrit i interpretat
per **Arnaud Vidal** i **Natacha Muet**

Amb l'assistència de

Vladimir i **Angelina**

Basat en l'obra de
Christophe Chabouté

Escenografia i decorats:

Arnaud Vidal

Música: **Natacha Muet**

Titelles: **Steffie Bayer**

Vestuari: **Elsa De Witte**

So: **Francis Lopez**

Mecanismes mar: **Anna Mano**

Producció:

Théâtre du Rugissant amb el
suport de la **Ville de Graulhet** i el
DRAC Midi-Pyrénées

Mols camins però només una sortida.

Un secret que s'amaga a dalt d'una torre

Laberint II és un mar de parets de colors ple de cruïlles, que repta els participants més intrèpids amb enigmes visuals i portes d'habilitat. El gran format creix amb aquesta instal·lació de participació lliure on perdre's serà la millor de les aventures.

ITINERÀNIA LABERINT II

Gratuït

Reivindicant el carrer com a lloc de trobada, Itinerània practica la intervenció efímera i festiva de l'espai públic. Les seves creacions, instal·lacions construïdes bàsicament de ferro i fusta, són estructures senzilles i ginyes de mecànica bàsica a la vista. Una proposta marcadament participativa que desperta la curiositat dels participants de totes les edats.

Paco Hernández i **Furti Coromina** es van conèixer al 2001 treballant pel mestre Joan Rovira, creador de jocs amb materials de recuperació, i van coincidir en diferents projectes de La Guarderia Teatre amb Jordi Armadans, amb qui van fundar el 2006 l'actual Companyia Itinerània. Som habituals col·laboradors de Katakarak, Toms Creatius i StRaDaCtiva. Actualment estan en gira les tres instal·lacions: EL LABERINT, TITERETÚ i LABERINT-II

Som una nova formació, vinculada a l'Excèntrica (centre d'arts escèniques a Santa Coloma de Gramenet) amb una clara voluntat de fer música de carrer, inspirant-nos en diversitat d'estils populars: musiques balcaniques, de circ, second line, pop o rock. Busquem sempre la complicitat amb l'espectador, intentant posar la nostra música al servei de l'esdeveniment en el qual participem.

Edu Adalid: clarinet | **Mario Talavero:** clarinet | **Adrian Otin:** saxo alt |
David Ortega: saxo tenor | **Llorenç Rubio:** trompeta |
Roberto Conde "Roska": trompeta | **Juanjo Marín:** trombó | **Dani Tomas:** helicò |
Jaume Baliarda: banjo | **Sergi Ortiz:** percussió | **Roger Mocholi:** bombo |
David Anguera: presentador |

Divendres: 21:00
Dissabte: 20:00
Diumenge: 19:30

5 €

Pili, no ho trobes genial? Has vist com se t'omple la boca amb tantes eLes? Libèl·lula.

En un petit teatre de fira, a l'home de la Pili li toca fer tots els papers de l'auca, i quasi sense voler desplega el seu univers particular i artesanal. Univers que ha creat amb les seves pròpies mans, autòmats, titelles i humor es fusionen per donar sentit a **Libèl·lula**

Un homenatge a la figura d'Alexander Calder, que sense ell saber-ho, ha inspirat part d'aquest espectacle.

Toti Toronell neix a Olot l'any 1975 i a partir de llavors va fent ara una cosa ara una altra... I arriba un dia de l'any 1992 que descobreix això del nas vermell, i a partir d'aleshores ja ho veus, dóna'm que dóna'm; com una esponja es deixa xopar del que sap la gent que l'ha format, començant per en Pep Mora, que li va fer estimar això del teatre i el circ, o l'Avner

(The Excentric), que li va ensenyar a respirar. També en Jango Edwards, que encara no sap ben bé què li va ensenyar; en Leo Bassi, amb qui va aprendre a entendre el que passava, o en Ramon Fontserè, amb qui va crear personatges a través de "Bitxos"; en Les Bubb que li va ensenyar alguns trucs de mim; amb Comediants que va treballar teatre de carrer i festa major, i amb Toni Albà, la improvisació; Dimitri Bogatirev (Aga-Boom) li va ensenyar el cos i el pallasso de circ contemporani; amb Manuel Lillo va fer text, i encara un llarg etcètera... de qui va robar coses i cosetes que ara ja formen part d'ell.

Director i fundador de la companyia Cop de Clown, amb qui va trepitjar els escenaris que el van veure créixer, també director i fundador de LAITRUM, amb qui inventa espectacles que busquen noves maneres de veure el teatre.... i un altre llarg etcètera de companyies amb qui ha col·laborat, dirigint, creant, actuant o observant.

Fundador de l'escola de Teatre Al Trot, on va estar impartint classes de teatre i clown durant uns 8 anys ben bons.

I entremig de tot això, dibuixa, toca l'acordió, fa escenografies, cus, dissenya, fa alguna que altra escultura... i, quan ve la primavera, talla la gespa i arrenca males herbes.

Cia Jordi Bertran Poemes Visuals

Jordi Bertran, reconegut com a un dels grans especialistes en manipulació de marionetes, titelles i objectes a títol internacional, ens mostra, en aquest espectacle un ventall de personatges caracteritzats amb lletres.

Poemes Visuals és un espectacle generós, ple de tendresa, que omple cada racó de l'escena d'un virtuosisme inusual, fruit d'anys de treball. A l'escenari prenen vida un conjunt de lletres construïdes amb senzillesa, que requereixen de gran mestria per aconseguir que, amb la seva manipulació, el gest es transformi en vers i el vers en emoció.

L'espectacle s'inspira en la màgia dels poemes visuals del poeta català Joan Brossa, prenent en préstec el magnetisme de l'abecedari brossià, el joc de lletres amb el que el poeta li·lustrava la seva poètica visual.

Poemes Visuals comença amb un actor-músic, representant un poeta; porta una maleta plena de lletres d'escuma i comença a jugar amb els seus sons i formes descobrint que, a partir de les

lletres, pot crear poesia sense la necessitat de construir paraules.

Amb la guitarra i les cançons estableix una tendra relació amb les lletres, que prenen vida i creen un univers ple de personatges, coreografies, humor i accions dramàtiques, tot demostrant que les lletres no serveixen només per a omplir papers i ordinadors sinó que també poden crear un món sensible, de sorprenent senzillesa.

Les lletres, manipulades amb tiges sobre una taula, adquireixen vida pròpia i es van transformant a mesura que avança l'espectacle:

La E es converteix en un gos que juga amb un nen, que es la I.

Una Y amb una U creen una ballarina rítmica i una simple T un trampolinista.

La manipulació, es realitza a vista de l'espectador: la relació entre manipuladors i objectes deriva en una coreografia estudiada i precisa, tècnicament perfecta.

L'espectacle es construeix a través de números on el virtuosisme és el resultat de moltes hores de dedicació, després d'anys de trajectòria: cada moviment, cada pausa, han estat estudiats en profunditat per aconseguir que els personatges, lletres construïdes amb escuma, assoleixin un nivell de tendresa i de poètica difícils d'igualar en un escenari.

Un espectacle visual en el que la música en viu, el moviment, els petits conflictes i la poètica del gest són els fils que cohesionen un espectacle de nivell internacional.

Poemes Visuals: un espectacle per a adults que fascina la mainada

Autor i director: **Jordi Bertran**

Intèrprets: **Inés Alarcón, Eduardo Telletxea, Óscar Muñoz**

Intèrprets en alternança: **Aurora Poveda, Miquel Nevado, Jordi Bertran**

Vestuari: **Mª Dolors Fernández**

Creació: **Toni Zafra, Santi Arnal, Karin Schäfer, Zilda Torres, Miquel Gallardo, Jordi Bertran**

Fotografia: **Mireia Margenat**

Producció: **Companyia Jordi Bertran**

3 €

Divendres: 20:00 / 21:00
Dissabte: 19:15 / 20:15 / 21:15
Diumenge: 19:00 / 20:00 / 21:00

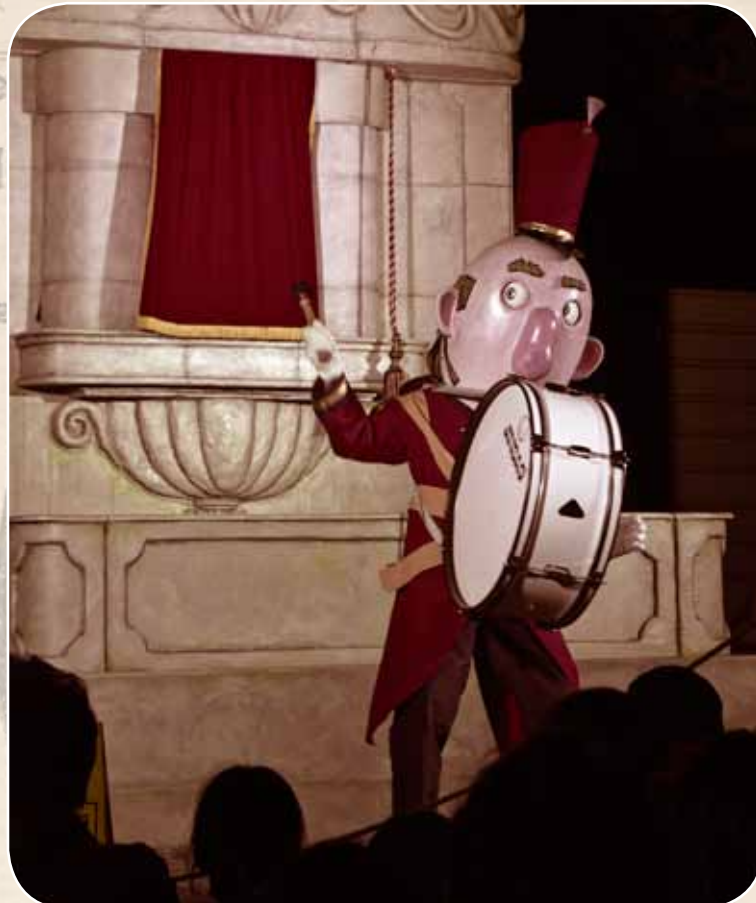

Manneken's Piss és un espectacle de carrer estàtic, però no immòbil. La idea creativa s'inspira en la font de Brussel·les Manneken Piss i desenvolupada a partir de les reproduccions adaptades d'aquesta figura, atrapades en la instal·lació d'una font que també funciona com a tal.

És un projecte artístic multidisciplinari on es mescla un llenguatge més íntim i subtil amb l'amplitud i l'expressivitat de màscares i un teatre més físic.

De la intimitat d'una estàtua aparentment immòbil que ho diu tot amb la mirada a l'exageració d'uns personatges histriònics que recorden el teatre més típic de la comèdia dell'arte.

Realisme i surrealisme, l'estètica i el moviment, en una sola peça. Un espectacle sense paraules i amb un delirant sentit de l'humor que va de la comunicació silenciosa amb el públic fins al meta-teatre més trencador i esbojarrat.

Divendres: 20:30
Dissabte: 18:30 / 20:00 / 21:30
Diumenge: 13:00 / 19:00 / 20:30

Gratuït

Direcció: **Toti Toronell** | Creació: **Campi qui pugui** i **Toti Toronell** | Producció: **Cristina Garcia** i **Jordi Pedrós** | Actors: **Albert Garcia**, **Jordi Pedrós**, **Cristina Garcia**
Idea original: **Jordi Pedrós** i **Albert Garcia** | Música original: **David Pradas** i **Josep Rico** | Vestuari: **Goretti Herrero** | Atrezzo i titelles: **Joan Pena**
Disseny i construcció font: **F3 Muntatges** | Disseny Manneken: **Serendipia Estudio** | Maquillatge: **Marta Pachón – Sparkling Make Up** | Fotografies: **Blanca Martínez**

Un espai únic dedicat al públic en general per a donar a conèixer, de prop, l'art del titella.

2 €

Món Titella consisteix en una petita carpa itinerant que conté una mena de museu miniatura construït amb materials reciclats, amb una estructura plena de portes i calaixos que els visitants han d'obrir i dins dels quals hi ha una bona col·lecció de diferents modalitats de titelles, de manera que donant la volta a l'interior de la carpa, es dona una mica la volta al món de les figures animades, mostrant d'una manera succinta les diverses tècniques i tradicions existents.

Enmig d'un jardí, una carpa. Un espai petit, íntim i recollit, construït amb fusta i ferro reciclat. Al seu interior, un petit viatge dins d'una estructura hexagonal amb 31 caixes convertides en finestres i diferents mecanismes per a conèixer la cultura dels titelles de diferents països.

Passa, entra, mira, observa i toca.

Hi trobareu un total de seixanta titelles, dotze dels quals manipulables. Quaranta-cinc són originals. Podreu veure quinze tècniques de manipulació diferents. I una pila de països i continents representats: Espanya, Àfrica, França, Cuba, Síria, República Txeca, Holanda, Itàlia, Mèxic, Birmània, Índia, Xina, Vietnam, etc.

Durada de la visita a l'interior de la carpa: 15 minuts aproximadament.

Producció i Direcció: **Galiot Teatre** | Actor/titellaire: **Jordi Monserdà** | Tècnic de so i llums: **Meritxell Serrats**
Construcció escenografia i titelles: **Jordi Monserdà** | Estudi de gravació: **Josmir Terrassa** | Disseny gràfic i fotografia: **Estudi Mires**
Video producció: **La Picadura comunicació** | Col·laboració especial: **MitMo – Mostra internacional de titelles de Mollet**

